

Θέλω να ζήσω - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ [Γνώμες](#)

Θέλω να ζήσω

Του π. Δημητρίου Μπόκου

Ένας νεαρός πλούσιος πλησίασε τον Χριστό και τον ρώτησε τί καλό πρέπει να κάνει για να εισέλθει στην αιώνια ζωή. Ο Χριστός του είπε να φυλάττει τις εντολές του Θεού. «Ου φονεύσεις, ου μοιχεύσεις, ου κλέψεις, ου ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τον πατέρα και την μητέρα και αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν» (**Κυριακή ΙΒ΄ Ματθαίου**).

Ο άνθρωπος έχει μέσα του βαθύτατη την επιθυμία για ζωή. Αποστρέφεται την ιδέα του θανάτου. Επιστρατεύει κάθε μέσο για να παρατείνει, όσο γίνεται, τη ζωή. Ποθεί την αθανασία, να ζήσει αιώνια. Και όχι απλώς να επιβιώνει, αλλά να ζει καλά. Δεν υπάρχει δυνατότερη επιθυμία στον άνθρωπο από την επιθυμία για ζωή. Ο πλούσιος που ρώτησε τον Χριστό εξέφρασε τον πανανθρώπινο πόθο για συνεχή, ατελεύτητη, χαρούμενη ζωή.

Από την άλλη, ο Θεός έφτιαξε τον κόσμο για να ζήσει. «Έκτισε γαρ εις το είναι τα πάντα» (Σοφ. Σολ. **1**, 14). Για να υπάρχουν αιώνια. Δεν υπήρχε μέσα σ' αυτά ο ιός του ολέθρου, της απώλειας. Έβαλε τον άνθρωπο στον Παράδεισο, στις καλύτερες συνθήκες ζωής. Μα ο άνθρωπος εξ αρχής διάλεξε ένα δικό του τρόπο για να έχει συνέχεια ζωής, με αποτέλεσμα να αποτύχει οικτρά και αντί της ζωής να καταντήσει στον θάνατο. Και ενώ βλέπει το ατελέσφορο των ενεργειών του, συνεχίζει ακάθεκτος την ίδια τακτική, σαν τυφλός που δεν βλέπει τον γκρεμό στο τέλος του δρόμου του.

Όμως ο Χριστός διατρανώνει ότι μόνο κοντά του υπάρχει ζωή. Οι τεχνικές λύσεις για παράταση ζωής που επινοεί ο άνθρωπος έχουν όλες ημερομηνία λήξης. Ο Χριστός ταυτίζεται με τη ζωή. Είναι όλα όσα απαρτίζουν μια πλήρη ποιοτικά και ατέρμονη χρονικά ζωή. Είμαι, λέγει, η οδός, η αλήθεια, η ανάσταση, η ζωή. Και όσοι τον έζησαν από κοντά, το βεβαιώνουν. «Εν αὐτῷ ζωὴ ἦν», γράφει ο εγγύτερος μαθητής του, ο ευαγγελιστής Ιωάννης. «*Ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ ἐστίν. Ὁ ἔχων τὸν Υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν. Ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει*» (Ιω. **1**, 4. Α' Ιω. **5**, 11-12).

Πώς γίνεται όμως να έχει κανείς τον Υιό του Θεού; Με τον απλό τρόπο που υποδεικνύει ο ίδιος ο Χριστός στον πλούσιο νεανίσκο. Αν θέλεις να γίνεις μέτοχος της ατελεύτητης ζωής, «**τήρησον τὰς ἐντολάς**». Επειδή, ό,τι μας παρακινεί να κάνουμε ο Θεός, είναι σωτήριο. «*Τὰ ρήματα*», τα λόγια που εγώ σας λέγω, «*Πνεῦμα ἐστίν καὶ ζωὴ ἐστίν*». Και όταν άλλοι έφευγαν από τον Χριστό, οι απόστολοι έλεγαν: Εμείς δεν φεύγουμε, γιατί έχουμε καταλάβει ότι τα λόγια σου οδηγούν στην αιώνια ζωή, πράγμα που δεν θα το βρούμε πουθενά αλλού (Ιω. **6**, 63-68). Τηρώντας λίγο-λίγο τις εντολές του Θεού, ερχόμαστε σε σχέση μαζί του, μετέχουμε βαθμηδόν στη δική του αληθινή ζωή.

Τί γίνεται όμως, αν δεν το κάνουμε αυτό; Οι άνθρωποι τότε είμαστε αποξενωμένοι, «*απηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ*». Η πώρωση της καρδιάς φέρνει σκοτισμό στη διάνοιά μας, άγνοια και αναισθησία, με αποτέλεσμα την κατά κόρο παράδοση στην ακολασία και την κάθε ακαθαρσία. Έχουμε έτσι «*τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης*». Αλλά σκοπός μας είναι να ενδυθούμε «*τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα*»

(Εφ. **4**, 17-23).

Ο Χριστός μας έπλασε για να μας μεταδώσει όχι απλώς ζωή, αλλά περίσσευμα, αφθονία ζωής (Ιω, **10**, 10). Τέτοια, που αδυνατεί να συλλάβει ο νους μας.

Γιατί δεν δοκιμάζουμε με τον τρόπο που μας υποδεικνύει;

Καλή ευλογημένη εβδομάδα!

Καλή εκκλησιαστική πρωτοχρονιά!